

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Reģionālās attīstības komiteja

2009/2175(INI)

24.2.2010

ATZINUMS

Sniegusi Reģionālās attīstības komiteja

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu
(2009/2175(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Oldřich Vlasák*

PA_NonLeg

IEROSINĀJUMI

Reģionālās attīstības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. norāda, ka, lai gan vietējās un reģionālās iestādes ir vieni no Eiropas lielākajiem pircējiem un tāpēc tām ir nozīmīga loma publiskā iepirkuma noteikumu izpildē, sarežģītie noteikumi konkurences un iepirkuma jomā izraisa tādu situāciju, ka šo jomu tiesiskajā regulējumā un tā īstenošanā bieži jūtams kompetences trūkums, kā arī vietējās iestādēs valda vispārējs atbilstošas apmācības un norādījumu trūkums iepirkuma jomā; aicina dalībvalstis izveidot mācību kursus par publiskā iepirkuma noteikumiem (tostarp īpašiem aspektiem, piemēram, sociālajiem, vides, daudzveidības un līdztiesības kritērijiem) un mudināt izmantot informācijas un sakaru tehnoloģijas, lai uzlabotu izpratni par šiem noteikumiem un vietējo un reģionālo iestāžu administratīvās iespējas; šajā sakarībā apsver iespēju izveidot reģionālus valsts iepirkuma grupējumus, sadarbojoties vietējām un reģionālām iestādēm, kas būtiski uzlabotu valsts iepirkuma efektivitāti un lietderīgumu, izmantojot kontaktus un abpusēju pieredzes un informācijas apmaiņu; turklāt norāda, ka ir jāturpina centieni atklāt un samazināt korupciju reģionālās un vietējās iestādēs, ieviešot apmācību un nodrošinot informāciju un publicitāti;
2. uzsver, ka Revīzijas palāta savos gada pārskatos par ES budžeta izpildi pastāvīgi norāda, kā arī savā pēdējā 2008. finanšu gada pārskatā tā ir norādījusi, ka ES iepirkuma noteikumu neievērošana ir viens no diviem visbiežāk sastopamajiem iemesliem, kāpēc tiek pieļautas kļūdas un neatbilstības, īstenojot ES struktūrfondu un Kohēzijas fonda līdzfinansētos Eiropas projektus; šajā sakarībā uzsver, ka neatbilstību bieži izraisa ES noteikumu nepareiza transponēšana un atšķirības dalībvalstu piemērotajos noteikumos; aicina Komisiju un dalībvalstis sadarībā ar reģionālajām un vietējām iestādēm pārskatīt noteikumus, ko piemēro publiskā iepirkuma jomā, lai saskaņotu šos noteikumus un vienkāršotu visu publiskā iepirkuma juridisko sistēmu, it īpaši nolūkā samazināt kļūdu risku un uzlabot struktūrfondu izmantošanas efektivitāti;
3. uzskata, ka nereti pārmērīgi lielas ir ne tikai publiskā iepirkuma izmaksas un sarežģītība, bet arī publiskā iepirkuma procesam nepieciešamā laika patēriņš, kā arī draudi par tiesisku darbību, kas var izvērsties laikietilpīgās pārsūdzības procedūrās, kuru norisi bieži kavē dažādi dalībnieki, un tāpēc atzinīgi vērtē to, ka lielākajiem valsts projektiem, it īpaši 2009. un 2010. gadā, atjaunošanas plāns ļauj piemērot paātrinātas procedūras, kas paredzētas publiskā iepirkuma direktīvās; aicina dalībvalstis izmantot šo procedūru un sniegt palīdzību vietējām un reģionālām iestādēm, kuras īsteno un izmanto šīs procedūras, ikvienā gadījumā nodrošinot atbilstību publiskā iepirkuma standartnoteikumiem;
4. aicina Komisiju izskatīt iespēju arī pēc 2010. gada izmantot paātrinātas procedūras saistībā ar struktūrfondu un stingrākos kritērijus uz laiku piemērot plašāk, kā īpašais nolūks ir paātrināt ieguldījumu plūsmu;
5. pauž nosodījumu par to, ka dažos gadījumos piešķirtie struktūrfondu līdzekļi infrastruktūras projektiem, kas sākti saistībā ar publiskā un privātā sektora partnerību (PPP) un ar to saistītiem vietēja līmeņa līgumiem ar privātiem dalībniekiem par publisko iepirkumu,

iepirkuma procedūru lielās sarežģītības dēļ ir izraisījuši infrastruktūras attīstības finansēšanai savulaik pieejamo Eiropas Savienības subsīdiu zaudējumus; uzskata, ka ir ārkārtīgi būtiski likvidēt šķēršļus publiskā un privātā sektora partnerībai, ja Eiropas Savienība vēlas veikt nepieciešamos ieguldījumus infrastruktūrā un kvalitatīvos pakalpojumus; aicina Komisiju nodrošināt, ka publiskā iepirkuma un struktūrfondu īstenošanas noteikumi paredz saskaņotu struktūru publiskā un privātā sektora partnerībām, lai radītu juridisko noteiktību visām ieinteresētajām personām un samazinātu spiedienu uz valsts budžetiem, ievērojot līdzfinansējuma principu un cīnoties ar pasaules ekonomikas krīzes sekām;

6. atzīst vietējo un reģionālo iestāžu tiesības demokrātiskā ceļā izlemt, kurš ir vislabākais veids sabiedrisko pakalpojumu sniegšanai, tostarp izlemt izmantot uzņēmumus, kas šīm iestādēm pieder vai ko tās pārrauga, neiesaistot nevienu privātā sektora partneri; uzskata, ka, pat neparedzot obligātu konkursa rīkošanu, kopienu vai valsts iestāžu cita veida sadarbība pakalpojumu sniegšanā būtu jāpieņem kā likumīgs pakalpojumu sniegšanas veids un ka vietējā līmeņa dalībniekiem būtu jāspēj dot ar sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu saistītus uzdevumus uzņēmumiem, kas tiem pieder vai ko tie pārrauga;
7. norāda, ka Komisijas ierosmes attiecībā uz publisko iepirkumu ir rūpīgāk jāaskaņo, lai neapdraudētu atbilstību Eiropas direktīvām par publisko iepirkumu un neradītu dalībniekiem juridiskas problēmas; šajā sakarībā aicina Komisijā uzlabot koordināciju, tostarp izveidot vienotu tīmekļa vietni ar skaidru struktūru, lai veicinātu likumdošanas procesa pārredzamību šajā jomā;
8. uzsver, ka ir nepieciešams mazos un vidējos uzņēmumus mudināt iesaistīties publiskā iepirkuma procedūrās, ko organizē vietējās un reģionālās iestādes, atbilstīgi ES vispārējiem mērķiem, atbalstot MVU; norāda, ka MVU lielāku iesaistīšanos var panākt, pietiekamā daudzumā sniedzot informāciju, nodrošinot konsultācijas un mācību kursus, kā arī praktisku palīdzību;
9. piekrīt daudzu vietējo iestāžu paustajām bažām par Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumu¹ interpretāciju pilsētu attīstības jomā; ir cieši pārliecināts, ka no funkcionālā un tiesiskā viedokļa stingra publiskā iepirkuma noteikumu piemērošana var traucēt pilsētu attīstību; aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar Parlamentu, Padomi un reģionālajām un vietējām iestādēm sagatavot attiecīgos publiskā iepirkuma noteikumus, nodrošinot tajos pietiekami lielu skaidrību, lai palīdzētu līgumslēdzējām iestādēm nepārprotami konstatēt, uz kuriem būvdarbu publiskā pasūtījuma līgumiem un koncesijām ir jāattiecinā iepirkuma noteikumi un tādējādi tie jānošķir no tādiem līgumiem, koncesijām un pilsētattīstības projektiem, uz kuriem nav jāattiecinā šie noteikumi, lai starp valsts un privāto sektoru varētu veicināt zemes līgumu noslēgšanu, neizvirzot nevajadzīgas prasības izsludināt konkursu un neapdraudot vietējo iestāžu pilnvaras un tiesības izlemt, kā tās vēlas attīstīt savu teritoriju; ar lielu interesi gaida Eiropas Kopienu Tiesas spriedumu lietā C-451/08; piekrīt Eiropas Kopienu Tiesas ģenerāladvokāta nostājai, kas pausta 2009. gada 17. novembrī lietā C-451/08: „Tomēr direktīvas plašie un ambiciozie mērķi – kuri ir jāņem vērā, interpretējot

---

¹ Eiropas Kopienu Tiesas (Pirmā palāta) 2007. gada 18. janvāra spriedums lietā C-220/05, *Jean Auroux un citi/ Commune de Roanne*.

direktīvu, – nevar būt par pamatu, lai, balstoties uz šīs tiesību normas tekstu, uzskatītu, ka direktīva ir piemērojama neierobežotā veidā.” (35. punkts); pretējā gadījumā pastāv risks, ka „direktīvas noteikumi ir jāpiemēro visām pilsētplānošanu reglamentējošām darbībām: kas faktiski pēc definīcijas ir pasākumi, ar kuriem tiek regulēta iespēja veikt būvju būvniecību un ar kuriem var pat būtiski izmainīt to zemes gabalu vērtību, uz kuriem tie attiecas”.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	22.2.2010
Galīgais balsojums	+: 39 -: 1 0: 0
Deputāti, kas bija klāt galīgajā balsošanā	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, Jean-Paul Basset, Sophie Briard Auconie, Zuzana Brzobohatá, Alain Cadec, Ricardo Cortés Lastra, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Iosif Matula, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Michail Tremopoulos, Viktor Uspaskich, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Vasilica Viorica Dăncilă, Karin Kadenbach, Heide Rühle, Peter Simon, László Surján, Evžen Tošenovský, Sabine Verheyen